

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10 / 1284 - 2 / 2014	
Érkezett: 2014 AUG 13.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	P

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: IV/1284-1/2014

A fenti ügyszám alatt 2014.07.30 napon kelt válaszukban kivételes alkotmányjogi panaszomat befogadhatatlannak ítélték, mivel annak tárgyával már 26/2014 határozatában foglalkozott az Alkotmánybíróság. Mindezek ellenére kérem, hogy kivételes alkotmányjogi panaszom vizsgálatát az alábbi indokokkal.

Egyrészről azért, mert indítványom tárgyát az Alkotmánybíróság eddig még nem vizsgálata (lásd Alkotmánybíróság 26/2014 határozat IV. 2.5 és IV. 2.6 pontok). A panaszolt törvény azonos az 57 országgyűlési képviselő által panaszolt törvénnyel, de panasz („tényállás”) különbözik attól.

Másrészről azért, mert az Alkotmánybíróság a 26/2014 határozatának meghozatalakor nem vette figyelembe az Alkotmánybíróságról szóló törvény 62. § alapján általam indítványozott kizárásokat.

Indoklásként az AB 26/2014 határozat fényében megfogalmazva panaszom tárgya azon egyenlőtlenség, hogy egy XXIII. kerületi szavazónak ~22 ezer szavazónként, XX. kerületi szavazónak (nekem) ~65 ezer szavazónként lesz önálló szavazati joga a Fővárosi Közgyűlésben (a polgármester útján). Így a XXIII. kerületi lakos ~22 ezer szavazónként, a XX. kerületi lakos ~65 ezer szavazónként csak egyetlen véleményt nyilváníthat ki. Ez pontosan megfelel annak a jogsérelemnek, mintha a XXIII. kerület egyképviselés választóközrete harmad akkor lenne mint a XX. kerületé.

Ezen a jogsérelemen a kompenzációs lista nem változtat, mert egy kompenzációs képviselő jó esetben ~3 kerület érdekeit kénytelen egy szavazás során képviselni. Ezen a jogsérelemen az Mötv. 47. § (3) szabálya nem változtat, mivel ezt figyelembe véve is egy polgármester csak egy szavazatot adhat le.

Másképp megfogalmazva mivel egy képviselő (polgármester) csak egyféleképp szavazhat, ezért a XXIII. kerület képviselője ~22 ezer szavazónként, a XX. kerület képviselője ~65 ezer szavazónként nyilváníthat önálló véleményt. Ez adott esetben annyit jelenthet, hogy a XX. kerületben ~40 ezer szavazó véleménye (szavazata) nem képviselhető, mert nem egyezik meg a másik ~20 ezer szavazó véleményével. Holott mondjuk a XXIII. kerület mintája alapján ~40 ezer szavazat már két önálló szavazatot kaphatna a Fővárosi Közgyűlésben.

Megjegyzendő, hogy a gyakorlatban a Főváros XX. kerülete alapvetően lakóparkra és kertvárosra tagozódik. Ezen városrészek érdeke valószínűleg nagyon sokszor ellentétes lesz egymással. Ezeket az ellentétes véleményeket egyetlen szavazat elvileg sem képes képviselni.

Természetesen a különbség és a jogsérelem mértéke például a XXIII. és XI. kerületet összevetve megsokszorozódik, három helyett közel hétszeres.

Így a fentiek alapján a 2014 évi XXIII törvény rendelkezései megsértik:

1. a választópolgárok között területi alapon szavazati erő általi különbségtétellel az alaptörvény 35. cikk (1) alatt megfogalmazott „egyenlő választójog” alapelvét,
2. és/vagy lakóhely szerinti megkülönböztetés útján az alaptörvény XV. cikk (2) alatt megfogalmazott megkülönböztetés tilalmát,
3. és/vagy a választópolgárok között területi alapon szavazati erő általi különbségtétellel az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményhez 3. Cikk alatt megfogalmazott Szabad választásokhoz való jogot,
4. és/vagy lakóhely szerinti megkülönböztetés útján az Egyezmény az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről 14. Cikk alatt megfogalmazott Megkülönböztetés tilalmát.

Az AB 26/2014 határozat fényében az 57 országgyűlési képviselővel egyetértve (lásd AB 26/2014 I. 6.) én is azt kérem, hogy „amennyiben az Alkotmánybíróság megalapozottnak látja az alaptörvény-ellenességet, elsősorban a Tv. (módosító jogszabály) rendelkezéseit semmisítse meg, és ne a módosított jogszabályokat.” Véleményem szerint a jogsértés mértéke csak ilyen módon csökkenthető.

Kérem tovább, hogy amennyiben az 2014 évi XXIII törvény rendelkezései a fentiek szerint alkotmányos és/vagy alapvető emberi jogot sértenek, akkor jogsértés megszüntetésének érdekében a 2014 évi XXIII törvény 2. §, 3. §, 5. §, 6. §, 7. §, 8. §, 9. §, 10. §, 11. §, 12. §, 13. §, 14. §, 16. § (3), 24. §, 28. § c), 28. § d), 28. § e), 29. § rendelkezéseit megsemmisíteni szíveskedjenek.

Az Alkotmánybíróság határozatában (lásd AB 26/2014 III. 2. bekezdés) megállapította, hogy „a Tv.-nek ex tunc módon történő esetleges megsemmisítése esetén sem élednének fel a módosított törvényeknek azok a rendelkezései, amelyeknek a helyébe – az inkorporáció által – a Tv.-nyel megállapított egyes rendelkezések léptek.”

Véleményem szerint ez nagyrészt irreleváns. Ennek oka, hogy a törvénymódosítás maga túlnyomóan politikai indíttatású, ezért a módosítás megsemmisítése elengedhetetlenül szükséges jelzés a jogalkotó felé. Mindez elegendő akkor is, ha magában az érintett törvényekben ezáltal ex lex állapot keletkezik. Ez méginkább sarkallja a jogalkotót a helyes megáldás megtalálására. Megjegyzendő, a paragrafusok nagy részének megsemmisítése azért szükséges, hogy ne következzen be törvényi inkonzisztencia. Az itt fel NEM sorolt paragrafusok megsemmisítése nem indokolható a benyújtott beadvánnyal.

Ezen túl a korábbi és az új választási rendszer között a fenti jogsértés tekintetében a régebbi volt a kevésbé jogsértő. Ennek oka, hogy ott legalább külön fővárosi képviselőre és polgármesterre lehetett szavazni, így a polgármesteri és Fővárosi Közgyűlés szavazat szétválhatott egymástól. Ebből következően a módosítások megsemmisítése csökkenti a jogsérelem mértékét.

Végezetül kérem, hogy az ügyben érintett bírák eljárásból történő kizárását az eredeti beadványban megfogalmazottak szerint figyelembe venni szíveskedjenek.

Budapest, 2014.08.17.

